

De Verloren Zoon

Paintings by Vincent Bakkum

27.11.-13.12.2009

Bulevardi 7, 00120 Helsinki
p. (09) 612 7070
www.bulevardi7.com
Avoimna ma-pe 10-17, la-su 12-16
Öppet må-fre 10-17, lö-sö 12-16

Kansainvälisesti menestyneen kuvataiteilijan ja kuvittajan Vincent Bakkumin yksityisnäyttely Galleria Bulevardi 7:ssä esittelee teoksia taiteilijan viimeisimmästä tuotannosta, jota sävyttää hänen omaleimainen kykynsä vangita glamouria ja runollisuutta kankaalle.

Hollantilaissyntyinen Vincent Bakkum (s. 1962) on saavuttanut taideteoksillaan ja kuvituksillaan kansainvälistä tunnustusta. Bakkum muutti pysyvästi Suomeen 1980-luvulla ja on työskennellyt vuodesta 1988 lähtien taiteilijana ja kuvittajana. Hän on tehnyt kuvituksia erityisesti muotilehtiin, kuten brittiläiseen Marie Claireen, ja on myös yksi *Fashion Illustrator*-teoksen taiteilijoista vuodelta 2006. Bakkumin teoksia on ollut esillä useissa kansainvälisissä näyttelyissä, joista tärkeimpiä ovat hänen yksityisnäyttelynsä mainostoimisto DDP:ssä Pariisissa vuonna 2005 sekä näyttelyt Helsingissä vuonna 2006 ja Lontoossa vuonna 2007. Hän käyttää tekniikkanaan pääosin akryylivärejä.

Bakkumin tunnetuimmiksi maalausteemoiksi ovat muodostuneet nais- ja lintukuvaukset sekä kukka- ja hedelmäasetelmat, joita hän toteuttaa modernin sävyttämällä art nouveaulaisella tyylikielellä. Näyttelyyn hän lähti hakemaan innoitusta synnyinmaastaan Hollannista, sen kulttuurista ja kielestä. Näyttelyn nimi *De Verloren Zoon* (suom. *Tuhlaajapoika*) kuvastaa taiteilijan paluuta maahan, jonka hän jätti taakseen kaksikymmentä vuotta sitten. Hän toteaa tuntevansa aina itsensä perinpohjin tervetulleeksi olipa kyse sitten Hollantiin tai Suomeen tulosta. Häneen on jäänyt vahvoja jälkiä niin synnyinmaastaan kuin nykyisestä asuinmaastaankin. Nyt kolme kuukautta synnyinmaassaan työskennellyt Bakkum tuntee paluun olleen äärimmäisen hedelmällinen: omin sanoin hän sai mahdollisuuden löytää siveltimensä salatun kauneuden vanhan tempun keinoin. Hän ohjaa kohdistamaan katset ikään kuin ohitse maalaamiensa naisten ja lintujen, jotka ovat sivuhenkilöitä suhteessa kuvauksen tyyliin ja ilmaisuun. Bakkumin omin sanoin itse värin, maalin, tulisi viestiä enemmän kuin sen, mitä kuva esittää — naiset ja linnut ovat vain maalauksen näkyviä, kiitollisia subjekteja.

Ennen kaikkea näyttelyn teokset jatkavatkin Bakkumille ominaista kauneuden määränpään tavoittelua.

De Verloren Zoon.

”Aika parantaa kaikki haavat, sanotaan, mutta aiheuttaa ne myös. Siitä on nyt lähes kaksi vuosikymmentä, kun jätin Afsluitdijkin kautta taakseni nuoruuteni halmeet ja hiekat. Kaksikymmentä vuotta! Jotkut eivät edes elä niin vanhoiksi! Kaksikymmentä vuotta ilman Pohjanmeren vuorovesiä. Kaksikymmentä vuotta ilman mieltä ylentävää Länsituulta ja sen mukanaan tuomia puhdistavia, pyöräillessä naamaan iskeviä sateita. Kaksikymmentä vuotta ilman alkuperäni lähimpiä todistajia, ilman vertani ja veriveljiäni. Kaksikymmentä vuotta ilman kieltäni! Kaksikymmentä vuotta ilman Hollantia. Kaksikymmentä suomalaista kesää ja talvea; kymmenen vuotta valoa ja kymmenen vuotta pimeyttä. Kaksikymmentä vuotta kaupunkia! Kaksikymmentä vuotta kasvua aikuiseksi urokseksi. Kaksikymmentä vuotta täynnä toteutettuja, kerran haaveiltuja, epämääräisiä nuoruuden unelmia. Ja lapsia! Paljosta olen jäänyt paitsi, mutta paljon on tullut tilalle. Haava, jonka aika on iskenyt, on juurettomuuden haava.

Silti tulen ilmeisen hyvin toimeen ilman Hollantia. Lohduton koti-ikävä joka tapauksessa on minulle vierasta. Kiroan kyllä joskus noita hiton suomalaisia ja heidän vittumaisia tapojaan ja tätä hemmetin maata ja sen tuhansia järviä ja miljardeja puita, mutta Helsinki on minun kyläni niin kuin Pancras kerran oli minun kyläni. Helsinki elää minussa. Ja läsnäolollani ja vaikutuksellani taiteilijana tunnen itseni jopa jossain määrin osavastuulliseksi tämän päivän Helsingistä. Olen hollantilaishelsinkiläinen sydänjuuriani myöten. Suomalaista minusta ei tule koskaan. Sen ongelman siirrän jälkikasvulleni, mutta hollantilainenkaan en enää ole.”

Vincent Bakkum